

Załącznik nr 9 do uchwały nr 1/2007
Komisji Nadzoru Bankowego
z dnia 13 marca 2007 r.
(poz. 3)

OBLICZANIE WYMOGU KAPITAŁOWEGO Z TYTUŁU RYZYKA SZCZEGÓLNEGO CEN INSTRUMENTÓW DŁUŻNYCH

Część I. Szczególne zasady wyznaczania pozycji

§ 1. Przez instrumenty dłużne rozumie się:

- 1) dłużne papiery wartościowe, w tym między innymi: bony skarbowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty depozytowe, czeki bankierskie, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa instytucji zbiorowego inwestowania i własnych dłużnych papierów wartościowych;
- 2) depozyty i lokaty, w tym także hipoteczne depozyty i lokaty wynikające z dekompozycji pozabilansowych transakcji terminowych na stopę procentową;
- 3) inne instrumenty dłużne będące przedmiotem obrotu handlowego (np. papiery komercyjne przedsiębiorstw).

§ 2. Pozycje pierwotne w instrumentach dłużnych wyznacza się zgodnie z załącznikiem nr 2 do uchwały, w podziale na waluty denominacji tych instrumentów, przy czym:

- 1) przez instrument bazowy należy rozumieć instrument dłużny;
- 2) przez parametr cenowy należy rozumieć rentowność do wykupu lub cenę instrumentu dłużnego.

§ 3. W rachunku łącznego wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów dłużnych uwzględnia się tę spośród pozycji pierwotnych wynikających z dekompozycji pozabilansowej transakcji terminowej, której odpowiada dłuższy termin zapadalności (pomija się pozycje pierwotne odpowiadające terminowi zapadalności transakcji).

§ 4. Przez pozycje o niskim ryzyku szczególnym rozumie się pozycje pierwotne w instrumentach bazowych emitowanych lub gwarantowanych przez rządy centralne, emitowanych przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub jednostki samorządu terytorialnego lub władze lokalne państw członkowskich, którym można przypisać 1 stopień jakości kredytowej, lub którym można przypisać wagę ryzyka 0% w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały.

§ 5. Przez pozycje o obniżonym ryzyku szczególnym rozumie się pozycje pierwotne w instrumentach bazowych:

- 1) emitowanych lub gwarantowanych przez rządy centralne, emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub jednostki samorządu terytorialnego lub władze lokalne Rzeczypospolitej Polskiej lub państw członkowskich, którym można przypisać 2 lub 3 stopień jakości kredytowej w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały;
- 2) emitowanych lub gwarantowanych przez instytucje, którym można przypisać 1 lub 2 stopień jakości kredytowej w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały;
- 3) emitowanych lub gwarantowanych przez instytucje, którym można przypisać 3 stopień jakości kredytowej dla ekspozycji krótkoterminowych w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały;
- 4) emitowanych lub gwarantowanych przez przedsiębiorców, którym można przypisać 1 lub 2 stopień jakości kredytowej w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały;
- 5) pozycje pierwotne w instrumentach bazowych innych niż wymienione w pkt 1 – 4:
 - a) pozycje długie i krótkie w aktywach kwalifikujących się do stopnia jakości kredytowej odpowiadającego co najmniej klasie inwestycyjnej w procesie przyporządkowania dla metody standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 15 do uchwały,
 - b) pozycje długie i krótkie w aktywach, dla których ze względu na wypłacalność emitenta wartość współczynnika PD wyliczona na podstawie metody wewnętrznych ratingów zgodnie z załącznikiem nr 5 do uchwały nie jest wyższa niż wartość tego parametru dla aktywów, o których mowa powyżej w lit. a,
 - c) pozycje długie i krótkie w aktywach, dla których niedostępna jest ocena kredytowa uznanej instytucji zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej oraz które spełniają następujące warunki:
 - bank uznaje je za wystarczająco płynne,

- ich jakość inwestycyjna jest w opinii banku co najmniej równoważna jakości aktywów, o których mowa w lit. a,
 - są dopuszczone do obrotu na przynajmniej jednym rynku regulowanym w Rzeczypospolitej Polskiej lub państwie członkowskim lub na jednej z uznanych giełd papierów wartościowych,
- d) pozycje długie i krótkie w aktywach emitowanych przez instytucje podlegające wymogom adekwatności kapitałowej równoważnym tym określonym w uchwale, które spełniają następujące warunki:
- są uznane przez zainteresowane banki za wystarczająco płynne,
 - ich jakość inwestycyjna jest w opinii banku, co najmniej równoważna jakości aktywów, o których mowa w lit. a,
- e) pozycje w instrumentach emitowanych przez instytucje, które spełniają następujące warunki:
- są uznane za posiadające jakość kredytową porównywalną lub wyższą niż 2 stopień jakości kredytowej nadawany instytucjom w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały,
 - ich emitenci podlegają wymogom nadzorczym i regulacyjnym porównywalnym do regulacji w sprawie adekwatności kapitałowej banków.

§ 6. Przez pozycje o wysokim ryzyku szczególnym rozumie się pozycje pierwotne w instrumentach bazowych:

- 1) emitowanych lub gwarantowanych przez rządy centralne, emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub jednostki samorządu terytorialnego lub władze lokalne Rzeczypospolitej Polskiej lub państw członkowskich lub instytucje, którym można przypisać 4 lub 5 stopień jakości kredytowej w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały;
- 2) emitowanych lub gwarantowanych przez instytucje, którym można przypisać 3 stopień jakości kredytowej w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały;
- 3) emitowanych lub gwarantowanych przez przedsiębiorców, którym można przypisać 3 lub 4 stopień jakości kredytowej w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały;
- 4) nieposiadających ratingu uznanej instytucji zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej.

§ 7. Przez pozostałe pozycje rozumie się pozycje pierwotne w instrumentach bazowych:

- 1) emitowanych lub gwarantowanych przez rządy centralne, emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub jednostki samorządu terytorialnego lub władze lokalne Rzeczypospolitej Polskiej lub państw członkowskich lub instytucje, którym można przypisać 6 stopień jakości kredytowej w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały;
- 2) emitowanych lub gwarantowanych przez przedsiębiorców, którym można przypisać 5 lub 6 stopień jakości kredytowej w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały.

§ 8. Bank podejmuje decyzję dotyczącą oceny ryzyka pozycji w instrumentach bazowych i zaliczenia do pozycji o obniżonym ryzyku, przy czym ocena ta zostaje poddana weryfikacji w czasie czynności nadzorczych.

§ 9. W przypadku banków stosujących metodę wewnętrznych ratingów, określoną w załączniku nr 5 do uchwały, warunkiem uzyskania stopnia jakości kredytowej jest posiadanie przez dłużnika wewnętrznego ratingu z poziomem prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (PD) nieprzekraczającym poziomu wyznaczonego dla tego stopnia w skali oceny wiarygodności kredytowej dla ekspozycji wobec przedsiębiorców w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały.

§ 10. Pozycjom w instrumentach bazowych niezaliczonych do grup o niskim lub obniżonym ryzyku szczególnym, należy przypisać 8 lub 12% stopę narzutu z tytułu tego ryzyka, zgodnie z tabelą umieszczoną w § 14.

§ 11. Zaliczone do portfela handlowego pozycje pierwotne wynikające z umów związanych z sekurytyzacją aktywów, które w przypadku zaliczenia do portfela bankowego, podlegałyby odliczeniom od funduszy własnych zgodnie z przepisami uchwały, o której mowa w § 11 ust. 2 pkt 1 niniejszej uchwały, lub wadze ryzyka 1250%, należy obciążyć wymogiem kapitałowym nie niższym niż wynikający z przepisów § 46 – 123 załącznika nr 18 do uchwały.

§ 12. Zaliczone do portfela handlowego wynikające z sekurytyzacji nieposiadające ratingu, pozycje pierwotne w instrumentach wsparcia płynnościowego należy obciążyć wymogiem kapitałowym nie niższym niż wynikający z § 46 – 123 załącznika nr 18 do uchwały.

§ 13. W odniesieniu do pozycji w instrumentach bazowych, w przypadku których występuje zagrożenie wypłacalności podmiotu wspierającego płynność emisji, należy stosować maksymalną stopę narzutu wskazaną w tabeli umieszczonej w § 14.

Część II. Obliczanie wymogu kapitałowego**METODA PODSTAWOWA**

§ 14. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów dłużnych oblicza się zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów dłużnych oblicza się dla pozycji pierwotnych wynikających z operacji zaliczonych do portfela handlowego;
- 2) pozycje netto w poszczególnych instrumentach dłużnych wyrażonych w danej walucie zalicza się do jednej z grup wymienionych w pierwszej kolumnie poniższej tabeli;

Grupy pozycji	Rezydualny termin zapadalności	Stopa narzutu (w%)
(1)	(2)	(3)
Pozycje o niskim ryzyku szczególnym		0,00
Pozycje o obniżonym ryzyku szczególnym	do 6 miesięcy	0,25
	> 6 – 24 miesiące	1,00
	> 24 miesiące	1,60
Pozycje o wysokim ryzyku szczególnym		8,00
Pozostałe pozycje		12,00

- 3) wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów dłużnych wyrażonych w danej walucie oblicza się jako sumę iloczynów pozycji netto w tych instrumentach, obliczonych zgodnie z § 1 – 13, przez stopy narzutu odpowiadające grupom pozycji, do których zostały zaliczone, określone w trzeciej kolumnie tabeli, o której mowa w pkt 2;
- 4) łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów dłużnych (dla wszystkich walut) oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych obliczonych dla poszczególnych walut zgodnie z pkt 3.

METODA WARTOŚCI ZAGROŻONEJ

§ 15. Bank może stosować metodę wartości zagrożonej do obliczania łącznego wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka szczególnego cen instrumentów dłużnych wyłącznie na zasadach określonych w § 8 załącznika nr 10 do uchwały.